

ธรรมนุญสุขภาพ

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2568

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

ธรรมนูญสุขภาพ

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

พ.ศ. 2568

ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย พ.ศ. 2568

บรรณาธิการอำนวยการ : กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

กองบรรณาธิการ : ศูนย์วิชาการสุขภาวะเขตเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สำนักนโยบายสาธารณะเขตเมือง (สช.ม.)

สำนักสนับสนุนการพัฒนาสุขภาวะ (สำนัก 7) สสส.

ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ศูนย์บริการสาธารณสุข 20 ธนาкарศรีนคร

เขียน/เรียบเรียง : พิมพ์ชนา ศรีบุญยพรรัฐ

นิติพัฒน์ กิตติรักษกุล

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

สนับสนุนการจัดพิมพ์ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ธันวาคม 2568

จำนวน : 500 เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท ปียอนด์ พับลิชชิง จำกัด

ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

คำประกาศธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 หมวด 5 มาตรา 46 มาตรา 47 และมาตรา 48 ซึ่งว่าด้วยธรรมนูญระบบสุขภาพแห่งชาติ เป็นเครื่องมือและกลไกที่ให้โอกาสประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล สุขภาวะของ ประชาชน ภายใต้ศักยภาพของทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท ของพื้นที่ด้วยหลักการมีส่วนร่วมและการพึ่งตนเอง ต่อมาได้มีประกาศ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรื่องธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2565 เพื่อใช้เป็นกรอบ และแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศไทย เปรียบเสมือน “ร่ม” ที่แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ เป็นเหมือน “ข้อตกลงร่วม” หรือ “แนวคิดร่วม” ที่ทุกภาคส่วนยอมรับในทิศทางที่ระบุไว้ และนำเอาแนวคิดและทิศทางตามธรรมนูญสุขภาพไปใช้งาน ธรรมนูญสุขภาพ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเจตจำนง ข้อตกลง และพันธะร่วมกัน ของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ทั้งชุมชน ประชาสังคม ภาคเอกชน และหน่วยราชการ ต่าง ๆ ที่มุ่งหวังให้เป็นทิศทางหรือแนวปฏิบัติ ในการนำไปสู่สุขภาวะของชุมชน ที่สอดคล้องกับธรรมนูญสุขภาพกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561 -2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ประเทศชาติให้มั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานคร “ก้าวขึ้นสู่การเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี รวมถึง

มติสมัชชากรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2567 ประกาศให้มีการขับเคลื่อน
ธรรมนูญสุขภาพเขตให้ครบ 50 เขต ภายในปี พ.ศ. 2569 ซึ่งจะเป็นทิศทางสำคัญ
ในการพัฒนาระบบสุขภาพพื้นที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงาน
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย คือ “เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เป็นเขตส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีเศรษฐกิจที่มั่นคง
ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและมีการบริหารจัดการที่ทันสมัย” มีแนวคิดสำคัญ
คือ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การส่งเสริมและป้องกันโรค การพัฒนาพื้นที่
เมืองและสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุทางการจราจร
การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา วิถีศิลป
วัฒนธรรม การพัฒนาระบบข้อมูลและการสื่อสารชุมชน โดยมุ่งหวังให้เกิด
สุขภาพที่ดีในทุกมิติทั้ง กาย จิต ปัญญา และสังคม แก่ประชาชนในพื้นที่
เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายทุกกลุ่มวัย ได้รับความเห็นชอบโดยฉันทมติในการประชุม
สมัชชาสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เมื่อวันที่ 26 เดือนกันยายน
พ.ศ.2568 แล้ว จึงขอประกาศใช้ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
ตามท้ายประกาศนี้

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 กันยายน 2568

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

สารบัญ

	หน้า
คำประกาศ	ก
สารบัญ	ค
ส่วนที่ 1 วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	1
ส่วนที่ 2 สรุปข้อมูลสถานการณ์	2
ส่วนที่ 3 เกริ่นนำธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	5
หมวดที่ 1 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	10
หมวดที่ 2 การส่งเสริมและป้องกันโรค	13
หมวดที่ 3 การพัฒนาพื้นที่เมืองและสิ่งแวดล้อม	16
หมวดที่ 4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	19
หมวดที่ 5 อุบัติเหตุทางการจราจร	21
หมวดที่ 6 การพัฒนาเศรษฐกิจ	23
หมวดที่ 7 การพัฒนาสังคม	25
หมวดที่ 8 การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา วิถีศิลปวัฒนธรรม	27
หมวดที่ 9 การพัฒนาระบบข้อมูลและการสื่อสารชุมชน	29
หมวดที่ 10 การพัฒนาแรงงานนอกระบบ	31
หมวดที่ 11 การขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	32
ภาพประชุมเพื่อจัดทำและประกาศใช้ธรรมนูญสุขภาพ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร	33

ส่วนที่

1

วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

วิสัยทัศน์

ป้อมปราบศัตรูพ่าย เป็นเมืองแห่งสุขภาวะ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้สิ่งแวดล้อมเมืองที่ทันสมัย ควบคู่การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา วิถีศิลปวัฒนธรรม เพื่อความยั่งยืน

ทิศทางการพัฒนาเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ใช้พื้นที่ชุมชน/แขวงเป็นตัวตั้ง ชุมชน กลุ่มองค์กร เป็นศูนย์กลาง การพัฒนา การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจ โดยใช้ธรรมาภิบาลคุณภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เป็นเครื่องมือ

สรุปข้อมูลสถานการณ์

สรุปข้อมูลสถานการณ์ ความรู้ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายรายงานฉบับนี้เป็นการสรุปข้อมูลภาพรวมของเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ซึ่งเป็นเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร โดยครอบคลุมประเด็นหลัก ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม โครงสร้างการปกครอง ประชากร สถานการณ์และปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และศักยภาพ/ต้นทุนทางสังคม

ข้อมูลทั่วไป

ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายก่อตั้งเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. 2458 ในสมัยรัชกาลที่ 6 และเปลี่ยนมาเป็น “เขต” ในปี พ.ศ. 2515 ชื่อเขตมาจาก “ป้อมปราบศัตรูพ่าย” ซึ่งเป็นหนึ่งในแปดป้อมที่สร้างขึ้นเพื่อป้องกันข้าศึกตามแนวคลองผดุงกรุงเกษมในสมัยรัชกาลที่ 4

ที่ตั้งและอาณาเขต: เป็นที่ราบลุ่ม มีเนื้อที่ 1.93 ตารางกิโลเมตร ติดต่อกับเขตดุสิต ปทุมวัน สัมพันธวงศ์ และพระนครการแบ่งเขตการปกครอง: แบ่งออกเป็น 5 แขวง ได้แก่ แขวงป้อมปราบ แขวงวัดเทพศิรินทร์ แขวงคลองมหานาค แขวงบ้านบาตร และแขวงวัดโสมนัสสประชากร (ปี 2566) รวม 38,431 คน โดยแขวงที่มีประชากรมากที่สุดคือแขวงป้อมปราบ (12,463 คน) มี 14 ชุมชน แบ่งเป็นชุมชนแออัด 10 ชุมชน และชุมชนเมือง 4 ชุมชน

อัตลักษณ์และวัฒนธรรม ย่านเศรษฐกิจ: เป็นย่านการค้าสำคัญ เช่น ตลาดโบ๊เบ๊ ย่านเสือป่า ตลาดวรจักร ตลาดคลองถม ตลาดนางเลิ้ง (ตลาดบกแห่งแรกของไทย)

แหล่งวัฒนธรรม: ชุมชนบ้านบาตร (แหล่งตีบาตรด้วยมือแห่งเดียวในประเทศไทย), แหล่งศิลปะรำละครชาตรี, วัดสำคัญ เช่น วัดสระเกศฯ (วัดภูเขาทอง) วัดมังกรกมลาวาส (วัดเล่งเน่ยยี่), และวัดเทพศิรินทราวาส ป้อมปราบศัตรูพ่าย ยังเป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์และพหุวัฒนธรรม มีทั้งชาวจีน ไทย และมุสลิม

สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ (ปัญหาและความท้าทาย)

ปัญหาในเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายมีหลายมิติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ:ด้านปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพการส่งเสริมและป้องกันโรคปัญหาสังคมผู้สูงอายุ (อยู่บ้านคนเดียว, ขาดการดูแลทั่วถึง), ปัญหาโรคเรื้อรัง (NCDs), ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพ/การตรวจคัดกรอง, ปัญหา อสส./อสม. ไม่เพียงพอ, ขาดพื้นที่/อุปกรณ์ออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน, ปัญหาผู้ป่วยจิตเวช/ความเครียดสูง, สุขภาพาล (ความเสี่ยงโรคจากตลาด), และพื้นที่แออัด/การเคลื่อนย้ายประชากรสูง ทำให้เสี่ยงโรคระบาดการพัฒนาพื้นที่เมืองและสิ่งแวดล้อมปัญหาขยะ (ที่เก็บไม่พอ, ขยะในคลอง, น้ำหมักเหม็น), ปัญหา น้ำเน่าเสีย/น้ำท่วมซ้ำซาก (ท่อระบายน้ำอุดตัน/ชำรุด/ไม่ทันสมัย), บ้านเรือนแออัดทรุดโทรม/รुकล้ำแนวคลอง, ปัญหามลพิษ (ฝุ่น PM2.5, คิววัน, เสียงดัง), ขาดสวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียว และปัญหาภูมิทัศน์ถนน/ทางเท้าที่ไม่เป็นระเบียบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาอาชญากรรมและการแพร่ระบาดของยาเสพติด (รวมถึงการใช้กัญชาผิดประเภท), ปัญหาอัคคีภัย (ประปาหัวแดง/แหล่งดับเพลิงไม่เพียงพอ) และโคมไฟทางไม่ได้มาตรฐานอุบัติเหตุทางการจราจร การจราจร

ติดขัดในช่วงเร่งด่วน, ปัญหาข้อบกพร่องบนทางเท้า, การวางของกีดขวางทางเท้า, ประชาชนไม่ใช้ทางม้าลาย, และเส้นทางสัญจร/ถนนชำรุดการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลกระทบจาก e-market ต่อการค้าแบบดั้งเดิม, ปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ/รายได้ไม่แน่นอน, การขาดการส่งเสริมอาหารปลอดภัยในสถานประกอบการ และการขาดแคลนน้ำดื่มสะอาด/ห้องน้ำสาธารณะการพัฒนาสังคมปัญหาเยาวชน (ติดเกม/มือถือนัก, มั่วสุมยาเสพติด/บุหรี่ปัฟฟ้า, ขาดทักษะชีวิต), กลุ่มเปราะบาง (ขาดการดูแล/สวัสดิการ), ปัญหาคนไร้บ้าน/สัตว์เร่ร่อน และการขาดพื้นที่ส่วนกลางในการพบปะพูดคุยกันการมีส่วนร่วมขาดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการแก้ปัญหา, ชุมชนให้ความร่วมมือน้อย/ไม่มีเวลา, และไม่มีกลไกการติดตามปัญหาอย่างยั่งยืน

ศักยภาพและต้นทุนทางสังคมเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายมีต้นทุนทางสังคมและทรัพยากรที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสุขภาวะได้อย่างมาก

ด้านการบริหารจัดการ: มีกลไกการทำงานที่สำคัญ เช่น คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับเขต (พชช.) และ คณะอนุกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพเขตด้านภาคเอกชน มีภาคเอกชนที่เข้มแข็งและมีทรัพยากรมาก สามารถดึงมามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนด้านภาคประชาสังคม (ทุนสังคม)

ทุนทางวัฒนธรรม: มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่ต้นกรุงรัตนโกสินทร์, มีป้อมปราการในนามเขต, ช่างฝีมือบ้านบาตร, อาหาร, ละครชาตรี, เป็นพื้นที่พหุวัฒนธรรม และมีแหล่งเรียนรู้/พิพิธภัณฑ์ทุนทางสังคมและจิตอาสา คนส่วนใหญ่เป็นคนดีมีน้ำใจ, มีจิตอาสา, มีความรักความสามัคคี, มีระบบร่วมมือช่วยเหลือกัน (เช่น สมาคมฌาปนกิจ)

ส่วนที่ 3

1. กรณีนำธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย คือ เจตจำนง ข้อตกลง และพันธะร่วมกันของทุกภาคส่วนในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ทั้งชุมชน ประชาสังคม ภาคเอกชน เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย และหน่วยราชการต่าง ๆ ที่มุ่งหวังให้เป็นทิศทางหรือแนวปฏิบัติในการนำไปสู่สุขภาพของชุมชน

2. สถานะของธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ในทางปฏิบัติ สถานะของธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย สำหรับภาคีเครือข่ายในพื้นที่อาจมีความแตกต่างกัน สัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ ได้แก่

(1) หน่วยงานและองค์กรของรัฐด้านสุขภาพ สามารถนำหลักการสำคัญ และภาพพึงประสงค์จากหมวดต่าง ๆ ในธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ไปใช้ในฐานะ “กรอบและแนวทาง” เพื่อพัฒนารูปธรรมให้เกิด “นโยบาย ยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย”

(2) ภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานรัฐ องค์กรประชาสังคม สภาวิชาการ สถาบันวิชาการ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น สามารถนำธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ไปใช้ในฐานะ “ภาพพึงประสงค์ร่วม” อันเป็นเป้าหมายที่ต้องพัฒนาไปให้ถึงในการพัฒนาระบบสุขภาพตามหลักการและเป้าหมายรายหมวดของธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย โดยอาศัยความร่วมมือของภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะ เพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะการใช้เครื่องมือภายใต้พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550 เช่น การเสนอเป็นประเด็นในการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และเครื่องมืออื่น ๆ ที่เหมาะสม

(3) ภาคีเครือข่ายในระดับพื้นที่ ทั้งชุมชน ประชาสังคม รวมถึงภาคีสุขภาพรายประเด็นสามารถนำ “ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย” ไปใช้เป็นกรอบแนวคิด หลักการ เพื่อจัดทำธรรมนูญสุขภาพเชิงพื้นที่หรือเชิงประเด็น” เพื่อใช้เป็นกติกาและพันธะร่วมกันของชุมชน

(4) ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ยังมีสถานะเป็นเครื่องมือสื่อสารให้คนในสังคมเข้าใจกรอบ และแนวทางของระบบสุขภาพในอนาคต ทำให้เห็นถึงความสำคัญและสามารถเลือกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทที่เหมาะสมของตน เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

3. หลักการสำคัญและแนวคิดของธรรมนูญสุขภาพ

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายได้นำหลักการสำคัญมาใช้ คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และแนวคิด “เมืองสุขภาวะ” ซึ่งองค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมายของเมืองสุขภาวะไว้ว่า คือ “การสร้างสรรค์ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในด้านกายภาพ และสภาพแวดล้อม สังคม และขยายทรัพยากรของชุมชน ซึ่งประชาชนใช้ประโยชน์และสนับสนุนซึ่งกันในการดำรงทุกหน้าที่ของชีวิต และในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนอย่างสูงสุด” เพื่อขับเคลื่อนให้เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายเป็นชุมชนสุขภาวะที่น่าอยู่สำหรับทุกคนตามวิสัยทัศน์ที่มุ่งให้เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายเป็นเมืองแห่งสุขภาวะ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้สิ่งแวดล้อมเมืองที่ทันสมัย ควบคู่การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา วิถีศิลปวัฒนธรรม เพื่อความยั่งยืน เป็นชุมชนสุขภาวะที่พึ่งพาตนเองได้ มีสิ่งแวดล้อมน่าอยู่ คนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิต ที่ดี ด้วยพลังของข้อมูล จิตสาธารณะ และความร่วมมือของทุกภาคส่วน นำไปสู่กรุงเทพมหานครเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี 2575

ธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ได้มีแนวคิดสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การส่งเสริมและป้องกันโรค การพัฒนาพื้นที่เมือง และสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุทางการจราจร การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา วิถีศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาระบบข้อมูลและการสื่อสารชุมชน โดยมุ่งหวังให้เกิดสุขภาพในทุกมิติทั้ง กาย จิต ปัญญา และสังคม แก่ประชาชนในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายทุกกลุ่มวัย

4. นิยามศัพท์

ธรรมนูญสุขภาพ หมายความว่า กรอบ แนวทาง กติกาหรือข้อตกลงร่วมกัน เกี่ยวกับภาพอนาคตของระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ หรือทิศทางการพัฒนาสุขภาพโดยรวมที่ชุมชนหรือสังคมเห็นร่วมกันและเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้สื่อสาร สร้างความเข้าใจ และผลักดันให้มีการนำไปปฏิบัติจริง ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลทบทวนและปรับปรุงใหม่ร่วมกัน

ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่ หมายความว่า กรอบทิศทางข้อตกลงร่วมพันธสัญญา หรือกติการ่วมที่คนในชุมชนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสุขภาพในระดับพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ซึ่งอาจครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพในภาพรวมของพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย หรือเฉพาะบางประเด็นตามที่ชุมชนเห็นร่วมกันก็ได้ โดยมีหัวใจสำคัญคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการออกแบบพัฒนา ขับเคลื่อนและทบทวนธรรมนูญสุขภาพร่วมกันของเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

บริการสาธารณสุข หมายความว่า บริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัวและชุมชนในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ประชาสังคม หมายความว่า ทุก ๆ ส่วนของสังคม โดยรวมถึงภาครัฐ กลุ่มคนในสังคมที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เห็นสภาพปัญหาที่สลับซับซ้อน ยากแก่การแก้ไขจึงมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งนำไปสู่การก่อจิตสำนึกร่วมกัน (Civic consciousness) มารวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กร (Civic group/organization) ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจเอกชน หรือภาคประชาชน ในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนกัน (Partnership) เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา หรือจะทำการบางอย่างให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ด้วยความรัก ความสมานฉันท์ ความเอื้ออาทรต่อกันภายใต้ระบบการจัดการ โดยมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย

ปัจจัยสังคมที่กำหนดสุขภาพ (Social determinants of health: SDH) หมายความว่าสภาพแวดล้อมที่บุคคลเกิด เติบโต ทำงาน ดำรงชีวิตอยู่ จนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิต รวมถึงปัจจัย และระบบต่างๆ ที่เข้ามามีส่วนกำหนดสภาพแวดล้อมเหล่านั้นด้วย ปัจจัยและระบบต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ นโยบายและระบบเศรษฐกิจ ทิศทางการพัฒนา บรรทัดฐานในสังคม นโยบายทางสังคม และระบบการเมืองการปกครอง ซึ่งล้วนมีผลต่อสุขภาพของประชาชน ในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ระบบสุขภาพ หมายความว่า ระบบความสัมพันธ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

สุขภาพ หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งกาย จิต ปัญญา และสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

สุขภาพะ หมายความว่า ภาวะที่บุคคลมีร่างกายแข็งแรง อายุยืน จิตใจดี มีเมตตา กรุณา ยึดมั่น คุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะ ใฝ่รู้ คิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การมีสุขภาพะเชื่อมโยงเป็นองค์รวม เริ่มจากตนเอง ครอบครัว ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายความว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายในการร่วมปฏิบัติกับตำรวจเพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชนและท้องถิ่น การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงการเข้าร่วมในการป้องกันภัย ระงับเหตุและช่วยเหลือหรือกู้ภัยจากอุบัติเหตุต่าง ๆ อันส่งผลให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนและสังคมมีความสงบสุขอย่างยั่งยืน การที่ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการชุมชนสัมพันธ์จากสถานีตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ทำให้การแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมซึ่งสร้างความหวาดกลัวภัยให้กับประชาชนอย่างมาก ยาเสพติดที่เข้ามาแพร่ระบาดในชุมชน ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นทาสของยาเสพติด และการลดอุบัติเหตุจากการจราจรบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

กลุ่มเปราะบาง หมายความว่า กลุ่มคนที่มีปัญหาด้านสุขภาพหรือมีปัญหาในการเข้าถึงบริการในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือ สวัสดิการของรัฐ จำเป็นที่หน่วยงานของรัฐและที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งให้ความช่วยเหลือเพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น อาทิ คนพิการผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษเนื่องจากภาวะสุขภาพ กลุ่มคนชายขอบ เด็กและเยาวชนกลุ่ม 7+1 เป็นต้น

หลักการสำคัญ

หลักการพื้นฐานในการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาเขตอย่างยั่งยืน:

1. กระบวนการตัดสินใจจากฐานข้อมูลร่วม: จัดให้มีกระบวนการพัฒนาข้อมูลที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อนำมาสู่การตัดสินใจในการพัฒนาเขต
2. การส่งเสริมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์: ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์
3. ความตระหนักและความรับผิดชอบต่องังคมร่วมกัน: ทุกภาคส่วนมีการตระหนักและมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่องังคมในเรื่องต่าง ๆ ร่วมกัน

ภาพพึงประสงค์

ภาพความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ดังนี้

1. การวางแผนและนโยบายแบบมีส่วนร่วม

- 1.1 มุ่งเน้นการสร้างกลไกและกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเขต
- 1.2 มีการวางแผนพัฒนาเขตแบบมีส่วนร่วม โดยมีการรวบรวมข้อมูลเชื่อมโยง ประสานงาน บูรณาการข้อมูล ยกระดับให้เป็นสารสนเทศ
- 1.3 ในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ควรรนำแผนพัฒนาชุมชนและธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย บรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

1.4 มีการกลั่นกรองงานที่ทำร่วมกัน และชุมชนร่วมมือกันวางแผนพัฒนา

1.5 ชุมชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายประกาศธรรมาภิบาลร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ เช่น จริยธรรม สุขภาวะ สิ่งแวดล้อม

1.6 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินโครงการและกิจกรรมจากกรุงเทพมหานครอย่างเพียงพอ

2. การสร้างกลไกและเวทีการมีส่วนร่วม

2.1 สร้างโครงสร้างและช่องทางที่มั่นคงเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

2.2 มีการรวมกลุ่มและมีมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงประเด็นเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์

2.3 จัดเวทีของประชาชนในการทำกิจกรรมร่วมกับ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

2.4 มีการประชุมประจำเดือน และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน (ขยายผลการประชุมประจำเดือน)

2.5 สร้างเวทีประชุมชุมชนระดมความคิดเห็นและจัดประชุมประชาคมเพื่อสร้างแผนพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

3. การเสริมสร้างบทบาทและความตระหนักของประชาชน

3.1 ส่งเสริมให้ทุกกลุ่มประชากร โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางมีความเข้มแข็งและเข้ามาร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาชุมชน

3.2 การเข้าถึงและการเน้นกลุ่มเปราะบาง โอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม เน้นกลุ่มเปราะบางให้มีบทบาทเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

3.3 ให้ประชาชนในชุมชนมีบทบาท และร่วมกันทำงานอย่างต่อเนื่อง

3.4 ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง มีเวทีประชาคม และหน่วยงานสนับสนุนในการทำกิจกรรม

3.5 แขนงนำชุมชนร่วมพาครอบครัวลงมือทำ สร้างความรู้ความเข้าใจ
ในงาน

3.6 ประชาชนมีความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมดูแล รักษา
สิ่งแวดล้อม

4. ความปลอดภัยและการใช้มาตรการทางสังคม

4.1 กำหนดให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย
ในมิติที่สำคัญของชุมชน โดยใช้ข้อตกลงร่วมเป็นเครื่องมือ

4.2 ทุกภาคส่วนสนับสนุนการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ
ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ของประชาชน การแก้ไขปัญหาเสพติด และการจรรยา

4.3 ใช้มาตรการทางสังคม หรือข้อตกลงร่วมมาเป็นเครื่องมือ
ในการสร้างพันธสัญญาร่วมกัน

4.4 สร้างเครือข่ายอาสาสมัครตรวจสอบผลการดำเนินการ

หลักการสำคัญ

ความรู้รอบรู้ทางสุขภาพ: ประชาชนมีความรู้รอบรู้ทางด้านสุขภาพ

1. การพัฒนาบุคลากร: พัฒนาและเพิ่มอาสาสมัครที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคของประชาชน
2. การดำเนินการในพื้นที่: ส่งเสริมและป้องกันโรคในพื้นที่
3. การเข้าถึงบริการที่เสมอภาค: ประชาชนได้รับบริการสุขภาพอย่างปลอดภัย เสมอภาค และเท่าเทียมกัน
4. การฟื้นฟูต่อเนื่อง: มีการฟื้นฟูสุขภาพผู้ป่วยที่บ้าน

ภาพพึงประสงค์

1. การเสริมสร้างความรอบรู้และพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน (Health Literacy & Behavior) มุ่งเน้นการยกระดับความรู้ ความเข้าใจ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลและครอบครัว

1.1 ประชาชนมีความรู้รอบรู้ทางด้านสุขภาพ และมีความรู้เรื่องโรคเบาหวาน ความดัน

1.2 ประชาชนมีการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

1.3 มีฐานความรู้เรื่องสุขภาพจากประชาชนในชุมชน

1.4 ประชาชนสามารถคิดและออกแบบกิจกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเองได้

1.5 ประชาชนมีจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อสุขภาพ

1.6 ประชาชนใส่ใจคุณภาพชีวิต เห็นความสำคัญของความสะอาด (สุขาภิบาล)

1.7 ชุมชนดูแลสุขภาพด้วยตนเองมากขึ้น อาทิเช่น ออกกำลังกาย เลือกรับประทานอาหาร ลดบุหรี่ยาสูบ ระวังการใช้บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และแอลกอฮอล์

2. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพอาสาสมัครและเครือข่าย (Volunteer & Network Development) มุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนและยกระดับความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุข (ออส.) และเครือข่าย

2.1 พัฒนาศักยภาพ ออส. ให้มีความรู้ความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างมีมาตรฐาน พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาท ออส. และเพิ่มอัตรากำลังให้เหมาะสมต่อการดูแลประชากรในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

3. การจัดการโรคและกลุ่มเปราะบางในชุมชน (Disease & Vulnerable Group Management) มุ่งเน้นการป้องกันโรค การดูแลกลุ่มเสี่ยง และการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพในพื้นที่แออัด

3.1 ไม่มีผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เพิ่มขึ้น และหยุดการแพร่ระบาด

3.2 ไม่มีปัญหาสุขภาพิบาล เช่น ความเสี่ยงโรคจากตลาด

3.3 มีการส่งเสริมและตรวจสุขภาพอย่างต่อเนื่องในกลุ่มเสี่ยง เช่น ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กและเยาวชน ผู้ค้าตลาด

3.4 ปัญหาผู้ป่วยจิตเวช คนในชุมชนที่มีความเครียดสูง ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

3.5 ผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

3.6 มีการบริหารจัดการพื้นที่แออัดที่มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน และประชากรสูงอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อ และโรคระบาด

4. การพัฒนาระบบบริการและโครงสร้างพื้นฐานสุขภาพ (Service System & Infrastructure)

มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพ การเข้าถึงบริการ และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลสุขภาพ:

4.1 สร้างความร่วมมือในการจัดการระบบบริการสุขภาพที่เพียงพอกับประชาชนในเขตพื้นที่ เช่น ศูนย์บริการเอกซน เพิ่มคลินิกอบอุ่นในการรักษาเยียวยา ฟันฟู ในระบบหลักประกันสุขภาพ

4.2 มีการจัดเตรียมระบบการดูแลรักษาสุขภาพที่ดี และมีระบบสุขภาพดีทั้งกาย ใจ และสังคม

4.3 ประชาชนในชุมชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้ง่าย อาทิเช่น การตรวจคัดกรอง

4.4 มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ และนวัตกรรมเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์มาใช้ในการรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย

4.5 สุขภาพในชุมชนได้รับการติดตามดูแลอย่างสม่ำเสมอ

4.6 ประชาชนสามารถป้องกันและดูแลสุขภาพของคนทุกกลุ่มในชุมชน โดยใช้กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับเขตมาสนับสนุนการดำเนินการ

4.7 มีศูนย์สุขภาพ ลานกีฬา สนามบาสเกตบอล และสนามเด็กเล่น มีพื้นที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ และ เครื่องเล่นที่ปลอดภัย พร้อมอุปกรณ์การออกกำลังกายตามมาตรฐาน

4.8 มีคนดูแลลานกีฬาชุมชน ผู้สอนหรือผู้นำทำกิจกรรมในการออกกำลังกายดูแลสุขภาพ อย่างต่อเนื่อง

4.9 เด็กและเยาวชนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และมีพื้นที่สำหรับเด็กและเยาวชน

5. การฟื้นฟูและดูแลต่อเนื่องที่บ้าน (Home-based Rehabilitation & Care) มุ่งเน้นการดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ:

5.1 ผู้ดูแลผู้ป่วยติดเตียงมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วย และมีผู้ดูแลอย่างเพียงพอ

5.2 มีข้อมูลผู้ป่วยติดเตียงเพื่อนำมาวางแผนการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน

5.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบสุขภาพ เช่น ศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล สำนักงานเขต องค์กรชุมชนและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูดูแลผู้ป่วยที่บ้าน

หลักการสำคัญ

สร้างเครือข่ายดูแลสิ่งแวดล้อมสะอาด มีสุขภาวะ ด้วยพลังชุมชน

1. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทาง ดิน น้ำ อากาศ
2. การสร้างเครือข่าย มีการสร้างเครือข่ายในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
3. การพัฒนาพื้นที่สาธารณะ มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อ สุขภาวะ ชุมชน

ภาพพึงประสงค์

1. การจัดการสิ่งแวดล้อมและความสะอาด คุณดลองและถนน: คุณดลองใสสะอาด ไม่มีขยะ น้ำหมักส่งกลิ่นเหม็น ถนนร่มรื่น ทางเดินปลอดภัย มลภาวะไม่มีน้ำเน่าเสีย อากาศเสีย ปลอดภัย PM2.5 คว้นจราจร/โรงงาน และเสียงรบกวน
 - 1.1 ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยและนำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง
 - 1.2 ส่งเสริมการแปรรูปมูลฝอยอินทรีย์เพื่อใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่
 - 1.3 มีที่เก็บขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ และถังขยะประจำจุด มีการเก็บขยะ กำจัดผักตบชวา ติดตั้งบ่อดักไขมัน ไม่ให้น้ำเสียลงคูคลอง
 - 1.4 มีการบำบัดของเสียก่อนปล่อยออกสู่สาธารณะ และแก้ไขปัญหาท่อระบายน้ำอุดตัน/ชำรุด
 - 1.5 สร้างจิตสำนึกและการดูแล: สร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาด ทุกคนดูแลพื้นที่สะอาดในหมู่บ้าน ตลาดอย่างสม่ำเสมอ หลีกเลี่ยงการทำลายสิ่งแวดล้อม
 - 1.6 บทบาทของภาครัฐ: สำนักงานเขต ฝ่ายปกครอง ดูแลพื้นที่ให้สะอาด

2. การบริหารจัดการและเครือข่าย

2.1 มีการจัดตั้ง คณะทำงานบริหารจัดการชุมชน เช่น การจัดการขยะและดูแลสภาพแวดล้อม

2.2 มีการจัดตั้ง คณะทำงานบริหารจัดการकुคลอง เพื่อบริหารจัดการการใช้ประโยชน์

2.3 มีการสร้างเครือข่ายในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้สัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม

2.4 มีช่องทางการติดต่อสื่อสารในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาเมืองและภูมิทัศน์

3.1 เมืองอัจฉริยะและพลังงานสะอาด เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด

3.2 การอนุรักษ์สงวนรักษาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึก

3.3 कुคลอง ภูมิทัศน์ของकुคลองสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่พัฒนาकुคลอง มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับकुคลอง ไม่มีบ้านเรือนรุกล้ำแนวลำคลอง

3.4 บริเวณพื้นที่ผิวนนสายหลักมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและภูมิทัศน์ที่สวยงาม

3.5 ภูมิทัศน์ถนน ทางเท้า และคลองสายหลักในย่านสำคัญ เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับเอกลักษณ์

3.6 โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่สีเขียว รื้อของชุมชนไม่มีการชำรุด ไม่มีสิ่งกีดขวางพื้นที่ทางเดิน

3.7 มีงบประมาณเพียงพอในการปรับปรุงพื้นที่ในชุมชน

3.8 มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา เส้นทางสัญจร และไฟทางเดิน

4. สุขภาวะและพื้นที่สาธารณะ การเดินทางดี สุขภาพดี เศรษฐกิจดี สิ่งแวดล้อมดี มีพื้นที่พักผ่อนและออกกำลังกาย

4.1 มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะอย่างสวนหย่อม/สวนสาธารณะ ให้เป็นพื้นที่พักผ่อน หย่อนใจ ออกกำลังกายในพื้นที่สีเขียว รมรื่น อากาศบริสุทธิ์

4.2 มีพื้นที่สร้างสรรค์ ปลอดภัยสำหรับทุกคน

4.3 มีพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ ลานกลางชุมชน

4.4 มีลานกีฬา แหล่งออกกำลังกายภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง มีสวนสาธารณะร่มรื่น ปลอดภัย เพียงพอ

หลักการสำคัญ

หลักการสำคัญของหมวดนี้เน้นที่ การร่วมมือ และ การยกระดับการป้องกัน

1. การมีส่วนร่วม ประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบสุขเรียบร้อยของชุมชนและสังคม
2. เพิ่มประสิทธิภาพ ในการป้องกันและปราบปรามปัญหาสังคมสำคัญ ยาเสพติด, อาชญากรรม, อุบัติภัย และผู้ป่วยจิตเวช เช่น การพัฒนาช่องทางการประสานงาน
3. พัฒนาอาสาสมัคร ที่อาสาเข้ามาช่วยปฏิบัติการกิจร่วมกับเจ้าหน้าที่

ภาพพึงประสงค์

1. การสร้างหุ้นส่วนและความร่วมมือ (Partnership & Collaboration)

ทุกภาคส่วนในการดูแลชุมชน โดยเน้นการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ

 - 1.1 สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ องค์กร/มูลนิธิ เช่น ศูนย์กู้ชีพ, หน่วยกู้ภัย, อปพร., ปอเต็กตึ๊ง/ร่วมกตัญญู ประสานงานช่วยเหลือและสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - 1.2 จิตอาสาและการมีส่วนร่วมของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และมีจิตอาสาที่สมัครใจเข้าร่วมภารกิจตำรวจอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.3 สนับสนุนอาสาสมัคร จัดสรรงบประมาณให้ชุดปฏิบัติการจิตอาสาชุมชนสัมพันธ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2. การใช้เทคโนโลยีและการป้องกัน (Technology & Prevention)

2.1 ฐานข้อมูลและเทคโนโลยี มีระบบฐานข้อมูลและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เช่น สร้าง Application สำหรับรับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับอาชญากรรม ยาเสพติด อุบัติภัย และปัญหาความเดือดร้อน

2.2 ระบบป้องกันภัย ติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดเสี่ยง เพื่อยกระดับระบบความปลอดภัยรอบด้าน

2.3 มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม กัญชา ยาเสพติด และอุบัติเหตุ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. การควบคุมปัญหาเฉพาะหน้า (Specific Social Issues Control)

3.1 สร้างความตระหนักถึงปัญหา บุหรี่ไฟฟ้า และยาเสพติด

3.2 แก้ไขปัญหาการฝ่าฝืนสูบบุหรี่ในบริเวณเขตปลอดบุหรี่

3.3 ควบคุมไม่ให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมอบายมุข สูบบุหรี่ โดยเฉพาะ บุหรี่ไฟฟ้า

หลักการสำคัญ

เน้นที่การ ลดอุบัติเหตุ และ เพิ่มความคล่องตัวในการสัญจร โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างวินัยจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. **การมีส่วนร่วมและวางแผน** ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กร มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ โดยการจัดระเบียบจราจรในชุมชน
2. **วินัยและกฎหมาย** ส่งเสริมความรู้ ให้ประชาชน เด็กและเยาวชน รักษาระเบียบ วินัย และเคารพกฎหมายเกี่ยวกับจราจร
3. **สนับสนุนเจ้าหน้าที่** ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย เพื่อปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด เป็นธรรม

ภาพพึงประสงค์

1. การสร้างเครือข่าย วินัย และความปลอดภัยส่วนบุคคล

- 1.1 สร้างเครือข่าย ร่วมกันป้องกันปัญหาจราจร รักษาระเบียบวินัย และเคารพกฎหมายจราจร
- 1.2 บังคับใช้กฎหมาย เข้มงวดกวดขันในการรักษา กฎ ระเบียบวินัยการจราจร เพื่อลดอุบัติเหตุ
- 1.3 ความปลอดภัยส่วนบุคคล: รมณรงค์ให้เด็กและผู้ใหญ่ สวมหมวกกันน็อก
- 1.4 พัฒนาความรู้ กฎหมาย ทักษะ และการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องของอาสาจราจร เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาการจราจรในพื้นที่

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการสัญจร

2.1 พัฒนาระบบขนส่งให้ปลอดภัยและสะดวก พร้อมควบคุมการเติบโตของเมืองสู่เมืองอัจฉริยะ

2.2 ปรับปรุงทางเท้าให้เรียบ กว้าง มีทางลาด ปลอดภัยสำหรับผู้พิการ ไม่มีสิ่งกีดขวาง

2.3 ห้ามขับซึ่รถบนทางเท้า และไม่มีรถ/สิ่งของวางกีดขวางเส้นทางสัญจรในชุมชน

2.4 ซ่อมแซมเส้นทางการสัญจรที่ชำรุดเสียหายสม่ำเสมอ เช่น สะพาน ถนนขรุขระ/เป็นหลุมบ่อ

2.4 การจอดรถและการข้ามถนน มีที่จอดรถในชุมชนเพียงพอและเป็นระเบียบ และประชาชนจำนวนมากใช้ ทางม้าลาย ในการข้ามถนน

3. การสนับสนุนเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงาน

3.1 จัดทำประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

3.2 บริการตรวจสุขภาพ มีบริการตรวจสุขภาพให้แก่ ผู้ใช้รถรับจ้าง อาสาจราจร และเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติงานท่ามกลางมลพิษทางอากาศ

หลักการสำคัญ

มุ่งเน้นการสร้าง ความมั่นคงทางอาหาร และ การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต ของประชาชนในชุมชน ผ่านการส่งเสริมอาชีพ การตลาด และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

1. **ความมั่นคงทางอาหาร** ประชาชนทุกคนสามารถ เข้าถึงอาหาร ได้อย่างเพียงพอ ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการ ทั้งทางกายภาพและเศรษฐกิจ
2. **รายได้และคุณภาพชีวิต** ประชาชนมี รายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. **ส่งเสริมอาชีพ** ส่งเสริมและสนับสนุน การประกอบอาชีพ ของประชาชน

ภาพพึงประสงค์

1. ความมั่นคงทางอาหารและสุขอนามัย

1.1 การเข้าถึงและโภชนาการ ประชาชนเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ เหมาะสม และมีโภชนาการ ส่งเสริมการมีเสถียรภาพด้านอาหารที่เพียงพอ กับความต้องการตลอดเวลา

1.2 มาตรฐานอาหาร มีการปรุงอาหารตามสั่ง ข้าวแกง ฯลฯ ที่ถูกสุขลักษณะ และส่งเสริมให้สถานประกอบการผลิตอาหารให้ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานอาหารปลอดภัย ของกรุงเทพมหานคร

1.3 การจัดการสุขาภิบาล มีการจัดการด้านสุขาภิบาลกับชุมชนที่มี แหล่งการค้าอย่างเหมาะสม

1.4 ครัวชุมชนและการผลิต ส่งเสริมการจัดตั้ง ครัวชุมชนปลอดภัย ตามหลักการชุมชนจัดการตนเอง และส่งเสริมการผลิตอาหารให้เพียงพอ กับความต้องการและคำนึงถึงความปลอดภัย

2. การสร้างอาชีพและเศรษฐกิจชุมชน

2.1 ความมั่นคงในอาชีพ ประชาชนมีความมั่นคงในอาชีพ

2.2 ตลาดและการจำหน่าย มีการจัด งานตลาดนัดชุมชน เพื่อนำสินค้าท้องถิ่นมาจำหน่าย

2.3 ผลักดันพื้นที่ส่วนกลางสำหรับรวมสินค้าชุมชน โดยมีภาครัฐสนับสนุน พร้อมเปิดพื้นที่ขายผลิตภัณฑ์ทั้งบนบกและทางน้ำ

2.4 พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน และส่งเสริมการตลาดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาซื้อผลิตภัณฑ์

2.5 การอุดหนุนภายใน ส่งเสริมให้ชุมชนอุดหนุนชุมชน

3. หลักคิดเพื่อความยั่งยืน

3.1 นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อมุ่งสู่การพึ่งพาตนเองและลดการพึ่งพิงจากภายนอก

3.2 ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

หลักการสำคัญ

เน้นการสร้าง สังคมที่เข้มแข็ง อบอุ่น และเป็นธรรม โดยมีเป้าหมายหลัก ที่การสร้างสามัคคีในชุมชนและการดูแลกลุ่มคนเปราะบางเป็นพิเศษ

1. **ความสามัคคีในชุมชน** การสร้างความรักความสามัคคีของประชาชนในชุมชน
2. **การดูแลกลุ่มเปราะบาง** การดูแลกลุ่มคนเปราะบางในทุกชุมชน อาทิ คนพิการ, ผู้สูงอายุ, ผู้ด้อยโอกาส, กลุ่มคนชายขอบ, เด็กและเยาวชน, กลุ่ม 7+1 เป็นต้น

ภาพพึงประสงค์

1. การสร้างความเข้มแข็งและจิตสำนึกในชุมชน

1.1 ความสัมพันธ์และค่านิยม ชุมชนเอื้ออาทร มีจิตอาสา จิตสาธารณะ เข้าใจวิถีตนเอง ชุมชนสงบ มีน้ำใจช่วยเหลือกัน ประชาชนรู้จักพบปะพูดคุยกัน

1.2 วินัยและกตिका ประชาชนมีวินัย ร่วมมือกันเคารพกติกา ไม่ทำตามใจตนเอง มีความรับผิดชอบ

1.3 สร้างจิตสำนึกประชาชนในการรักษาความสะอาด และจิตสำนึกด้านสุขภาพ/สิ่งแวดล้อม

1.4 ความยุติธรรมและการสื่อสาร มีศูนย์ไกล่เกลี่ยในชุมชนเพื่อสร้างความยุติธรรม ชุมชนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย และหน่วยงานยุติธรรมสื่อสารกับชุมชน

1.5 กรุงเทพมหานครจัดหาพื้นที่ส่วนกลางใกล้ชุมชนเพื่อเป็นพื้นที่ทำการวางผังเมืองที่เหมาะสม และประชาชนรู้จักคุณค่าของพื้นที่

1.6 เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา เสียงดัง ร่วมกับแกนนำชุมชน และจัดการปัญหา สัตว์จรจัดกัดคน และทำลายทรัพย์สิน

2. การดูแลและพัฒนา “กลุ่มคนเปราะบาง” รวมถึงผู้สูงอายุและคนพิการ

2.1 การเข้าถึงสวัสดิการและข้อมูล มีการช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบางอย่างทั่วถึง คนกลุ่มเปราะบางได้เข้าถึง สวัสดิการของรัฐ และมีข้อมูลการขึ้นทะเบียนที่ครอบคลุม

2.2 การส่งเสริมความเข้มแข็ง มีการรวมกลุ่มคนเปราะบางเพื่อนำไปสู่ความเข้มแข็ง เช่น จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ชมรมคนพิการ

2.3 ที่อยู่อาศัยและการดูแล มีศูนย์ดูแลผู้สูงอายุไร้ญาติ ปรับปรุงสภาพบ้านพักอาศัยของกลุ่มคนเปราะบางให้มีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย

2.4 สวัสดิการโดยรวม จัดส่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการ และการดูแลสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ และกลุ่มเปราะบางอื่น ๆ อย่างเพียงพอ

3. การพัฒนา “เด็กและเยาวชน”

3.1 พฤติกรรมและความปลอดภัย เด็กและเยาวชนอยู่ใน พื้นที่ปลอดภัย ไม่เสพยา ไม่มั่วสุม ไม่ติดเกม/มือถือ มีสื่อสร้างสรรค์ และมีการส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม

3.2 การเสริมสร้างทักษะ: มีกิจกรรมเสริมทักษะ กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าเผชิญปัญหา

3.3 พื้นที่กิจกรรม มีพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนออกกำลังกาย เล่นดนตรี ทำกิจกรรม และมีพื้นที่ริมคลองสำหรับพักผ่อน

3.4 การเชื่อมโยงระหว่างวัย ผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชนเชื่อมโยงและเรียนรู้ร่วมกัน มีการปลูกฝังค่านิยม ความรัก ความกตัญญู จิตสาธารณะ

3.5 งบประมาณการศึกษา มีค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนอย่างเพียงพอ

หลักการสำคัญ

มุ่งเน้นที่การ อนุรักษ์ พื้นฟู และสืบทอด มรดกภูมิปัญญาและวิถีวัฒนธรรม โดยเน้นการสร้างจิตสำนึก การประยุกต์ใช้ในชีวิต และการใช้คุณค่าทางวัฒนธรรม เป็นฐานในการพัฒนาที่ยั่งยืน

1. การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีของพื้นที่ และปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงคุณค่า การฟื้นฟู และ พัฒนาภูมิปัญญาให้ทันสมัย
2. การสืบทอดอย่างสร้างสรรค์ สืบทอดผ่านการเรียนรู้และถ่ายทอด การประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์

ภาพพึงประสงค์

1. การฟื้นฟูและปรับปรุงวัฒนธรรม
 - 1.1 การฟื้นฟูและรักษา ส่งเสริมการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีตามวิถีชุมชนที่สำคัญ และมีการ รักษาและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ให้คงอยู่ต่อไป
 - 1.2 การปรับให้ทันสมัย มีการ ปรับปรุงวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
 - 1.3 อัตลักษณ์และความภาคภูมิใจ เสริมสร้างความภาคภูมิใจและ อัตลักษณ์ของชาติ ผ่านคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจ

2. การเรียนรู้ สืบทอด และสร้างเครือข่าย

2.1 การสร้างเครือข่าย มีการสร้างเครือข่ายด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2 การเรียนรู้และการถ่ายทอด ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้วิถีชุมชน เช่น ฐานเรียนรู้ด้านสมุนไพร, ส่งเสริมกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตคนริมคลอง

2.3 การมีส่วนร่วมของเยาวชน เด็กและเยาวชนมี พื้นที่เรียนรู้ ด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และมีส่วนร่วมในชุมชน

2.4 การปลูกฝังค่านิยม ปลูกฝังค่านิยม ความรัก ความกตัญญู จิตสาธารณะให้กับเด็กและเยาวชน และส่งเสริมความรู้การสร้างปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมของคนแต่ละช่วงวัย

3. การพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านวัฒนธรรม

3.1 เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน รวมถึงการพัฒนา เศรษฐกิจที่ยั่งยืนผ่านการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ทางวัฒนธรรม

3.2 ความมั่นคงสังคม การสร้างสันติภาพและความมั่นคงในชุมชน และสังคม

หลักการสำคัญ

มุ่งเน้นที่การสร้าง ระบบข้อมูลที่มีคุณภาพ และ ช่องทางการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ ในชุมชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผน การตัดสินใจ และการสร้างความเข้าใจร่วมกัน

1. การจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
2. การพัฒนาระบบฐานข้อมูล ที่มี ประสิทธิภาพ
3. การสื่อสารสองทาง เพื่อสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน

ภาพพึงประสงค์

1. การจัดการและควบคุมฐานข้อมูล (Data Management & Security)

1.1 ความชัดเจนของข้อมูล มีฐานข้อมูลประชากรชัดเจน (โดยเฉพาะ กลุ่มผู้สูงอายุ, กลุ่มเปราะบาง, กลุ่มอาชีพ), ข้อมูลสุขภาพ, ข้อมูลสุขภาพ, ข้อมูลที่พิกอาศัยและสถานประกอบการ

1.2 ดูแลฐานข้อมูลให้ถูกต้อง แม่นยำ ทันสมัย สำรองข้อมูล และ กำหนดมาตรฐานคุณภาพ

1.3 ความปลอดภัยและการเข้าถึง: มีการควบคุมการเข้าถึงข้อมูล แบบต่าง ๆ และ รักษาความปลอดภัยของข้อมูล ภายในฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน ข้อมูลสูญหาย

1.4 การเชื่อมโยงข้อมูล: มีการเชื่อมโยงข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ เข้าด้วยกัน เพื่อรองรับความต้องการใช้ข้อมูลในทุกระดับ และบำรุงรักษา ฐานข้อมูลให้เป็นอิสระจากโปรแกรมอื่น

2. การใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผน (Data Utilization)

2.1 มีการใช้ข้อมูลวางแผนสุขภาวะองค์กรรวม โดยเฉพาะสุขภาวะในชุมชนและกลุ่มเปราะบาง

2.2 มีเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน และมีเวทีชุมชนให้ประชาชนออกมาตั้งฐานเรียนรู้

2.3 ส่งเสริมให้เกิดบทเรียนรู้ในพื้นที่ (เช่น ตัวอย่างผู้นำ) และให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชนอย่างต่อเนื่อง

3. การสื่อสารที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ (Communication & Outreach)

3.1 สร้างช่องทางสื่อสารร่วมกันที่เข้าใจง่าย และสื่อสารข้อมูลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3.2 มีระบบแจ้งข่าวสารที่ ทั่วถึง และต้องสื่อสารให้ ครอบคลุมทุกกลุ่ม

3.3 สื่อท้องถิ่นเผยแพร่ข้อมูลสุขภาพ สิ่งแวดล้อม พร้อมเผยแพร่ข้อมูลด้วยภาษาที่ง่ายและชัดเจน

3.4 มีการสื่อสารผ่านระบบเสียงตามสาย ป้ายประชาสัมพันธ์ การณรงค์ผ่านป้ายเรื่อง แยกขยะ การณรงค์ใช้ถุงผ้า/แยกขยะในครอบครัว

3.5 มีการสื่อสารด้วยบทความหรือกิจกรรมสร้าง แรงบันดาลใจ (ไม่เน้นโรค) สร้างความเข้าใจประชาชนผ่านกิจกรรมรณรงค์ และสร้างการตระหนักรู้เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของตนเอง

หลักการสำคัญ

มุ่งเน้นที่การยกระดับคุณภาพชีวิต ของแรงงานนอกระบบ (Informal Workers) โดยเน้นการสร้างหลักประกันทางสังคม การพัฒนาทักษะ และการดูแลความปลอดภัยในการทำงาน

1. ส่งเสริมคุ้มครองและสร้างหลักประกันทางสังคม ให้กับแรงงานนอกระบบ
2. การรวมกลุ่มและเครือข่าย ส่งเสริมสนับสนุน การรวมกลุ่ม ในระดับพื้นที่และสร้างเครือข่ายในระดับเขต
3. องค์กรความรู้และทักษะ ส่งเสริมองค์กรความรู้และ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานนอกระบบ
4. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย สร้างความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมที่ดีในการประกอบอาชีพ

ภาพพึงประสงค์

1. การสร้างหลักประกันและแรงจูงใจ (Social Security & Benefits)
 - 1.1 สิทธิประโยชน์และสวัสดิการ: สร้างสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับแรงงานนอกระบบ
 - 1.2 สร้างแรงจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วม ระบบประกันสังคม หรือ กองทุนการออมแห่งชาติ
2. การพัฒนาทักษะและรายได้ (Skill & Income Development)
 - 2.1 เสริมสร้างศักยภาพให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น และส่งเสริมการพัฒนา ทักษะฝีมือ ให้ตรงกับความต้องการของนายจ้าง

2.2 สนับสนุนความรู้และเงินทุนในการพัฒนา ช่องทางการรายได้ใหม่ ๆ ช่วยเหลือให้แรงงานนอกระบบสามารถปรับตัวไปตามกระแสโลกยุคใหม่ เช่น การหา รายได้บนแพลตฟอร์มออนไลน์

2.3 สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและสุขภาพที่ดีขึ้น

3. ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (Safety & Environment)

3.1 กำหนดมาตรการความปลอดภัยในการทำงานส่งเสริมด้านอาชีวอนามัยที่ดีของแรงงานนอกระบบ

3.2 ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้พื้นที่การทำงานนั้นเกิดความปลอดภัย

หมวดที่

10

การขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

การดำเนินงานพัฒนานโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม ภายใต้ธรรมนูญสุขภาพธรรมนูญในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย มีกลไกที่สำคัญที่จะรองรับและผลักดันขับเคลื่อนร่วมเป็นภาคีที่สำคัญ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับเขตหรือ พชข.
2. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุระดับเขต
3. คณะอนุกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับเขต
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
5. อาสาสมัครสาธารณสุขในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
6. ประธานเครือข่ายชุมชนเขตพร้อมปราบศัตรูพ่าย และประธานแขวง

ภาพกระบวนการรับฟังพื้นที่และประกาศใช้ธรรมนูญสุขภาพ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

